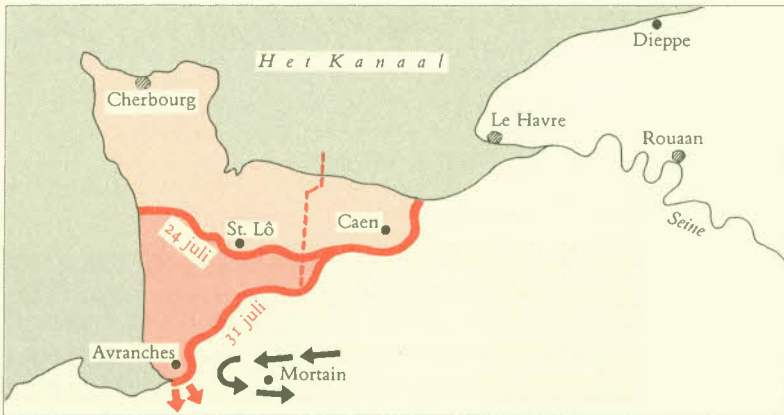

DE DUITSERS WIJKEN

IV. De Amerikaanse doorbraak in Normandië, 24–31 juli 1944

Het Britse Tweede Leger is er eindelijk in geslaagd, de Duitsers uit Caen te verdrijven. Aan de sector van het Amerikaanse Eerste Leger is de doorbraak in de richting van Avranches gelukt. Bij het door Hitler bevolen tegenoffensief in de richting van Avranches komen de Duitse Panzerdivisies niet veel verder dan het gebied van Mortain

gros van de divisies van het Amerikaanse Derde Leger rukte evenwel oostwaarts op met het Amerikaanse Eerste Leger onder *General Courtney H. Hodges* op de linkervleugel. Het Britse Tweede en het Canadese Eerste Leger versterkten hun druk op het Duitse Vijftiende Leger in Normandië (hier werd op 12 augustus de Irene-brigade in het Geallieerde front ingevoegd¹) – de uitschakeling van het Zevende Leger liet het Vijftiende geen keus: het moest wijken tot achter de Seine.

Erger nog voor de Duitsers: op 15 augustus voerden de Geallieerden

¹ De brigade die op 7 augustus ontscheept was, kwam aan een frontgedeelte te liggen waar zij een Duits regiment tegenover zich had dat gedeeltelijk uit Polen en Kroaten bestond. Die tegenstanders waren, schreef een der officieren, 'in het verdedigend gevecht nog moeilijk genoeg. De vijandelijkheden beperkten zich voornamelijk tot patrouille-acties en beschietingen . . . Wij deden echter tien schoten tegenover zij één schot . . . Meer last dan van de beschietingen hadden we van grote zwermen kleine muggen en de stank van kadavers.' (J. J. G. Beelaerts van Blokland: 'Oorlogsbelevnissen van een cavalerie-officier' (ca. 1960), p. 99) De stemming bij de Brigade die, gelijk in deel 9 uiteengezet, in de jaren '40 tot '43 veel te wensen had overgelaten, was goed. 'De soldaten', aldus een andere officier, 'zaten van boven tot onder onder het ongedierte en de modder maar er werd absoluut niet gemopperd.' (getuige F. V. de Groof, *Eng.*, dl. VIII c, p. 245)